



Finalment, l'estel s'enlaira!

La història. Al col·le de Charlie Brown ingressa una nena de cabells carbassa que l'encisa, mentrestant Snoopy segueix amb l'enfrontament contra el Baró Roig, amb arriscades batalles aèries per salvar la Fifi.

La pel·lícula. Els divertits personatges infantils inventats fa 65 anys per Charles M. Schulz (1922-2000), passen del paper a la pantalla. De fet, el ninotaire Steve

Martino (Dayton, 1959) pren el relleu de Bill Meléndez que els va portar a la televisió en 1965. Ara, sota guió del fill i el nét de Schulz, les aventures diàries del sapastre Charlie, l'imaginatiu gos Snoopy, Woodstock, Linus i les Sally, Lucy & companyia cobren vida respectant la sobrietat expressi-

nes identificables. Perquè els *Peanuts* de Schulz no deixen de ser un tractat immens (i senzill) sobre la frustració humana, personal, sobrealimentada per un ordre social dominant, que premia els triomfadors i castiga els perdedors. Quina és, sinó, la interpretació psicoanalítica sobre la metàfora visual de l'estel que Charlie mai no sap enlairar? ¿Per què l'Snoopy viu feliç damunt la seva caseta

vermella, mentre tecleja a la màquina d'escriure somnis voladors? Deia Schulz que, "un dibuixant és una persona que dia rere dia ha de dibuixar el mateix sense repetir-se". I qui diu dibuixant, diu... Com sigui, la comèdia dels Charlie, Snoopy, Lucy, Woodstock i companyia ho comunica amb sana alegria. La Generalitat l'ha dobla-

Charlie Brown i Snoopy. La pel·lícula

Director: Steve Martino. **Guió:** Craig i Bryan Schulz. **Música:** Chris Beck. **EUA, 2015. 85'. JC Alpicat, Rambla Lleida, París Solsona Majestic**

da al català.

El tema. Cada dia té el seu al·licient.

La imatge. Charlie rebent els aplaudiments dels companys dalt de l'escenari, alhora que reconeix la seva impostura.

La frase. "Els gossos t'estimen tal com ets", somica l'angoixat Charlie. Per això són els nostres millors amics.

La recomanació. Ideal per a charliesbrowns i famílies ben unides pel bon cinema.

va de quan eren carn de "pulp" i tinta de tira periodística en quatre vinyetes. I semblant resolució estilística en aquests moments, quan a l'animació se li exigeix el màxim d'hiperrealitat, no deixa de tenir el seu mèrit i la seva dosi d'atreviment estètic i formal. No obstant, la solució fílmica funciona perfecta, aconseguint implicar emocionalment l'espectador (sobretot l'adult que fa d'espoleta explosiva i contagiosa) en les aparents nimietats d'uns nens i ne-